

§ 6.

Herr Hjelm begärde ordet och yttrade: Jag ber att få tillkännagifva, att jag icke kommer att begagna mig af den ledighet, som Kammararen beviljat mig, förrän beslut blifvit af Kammararen fattadt med anledning af Särskilda Utskottets betänkande N:o 11.

Kammararens ledamöter åtskildes klockan $\frac{1}{4}$ 9 e. m.

In fidem
H. Husberg.

Måndagen den 18 Maj.

Kl. 1 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 11 i denna månad.

§ 2.

Herr Gumælius begärde ordet och yttrade: Herr Talman, mine Herrar! Jag får vördsamligen anmäla, att det numera är mig förunnadt åter taga del i riksdagsarbetet. Det läkarebetyg, som angaf orsaken till min bortovaro, upplästes här i Kammararen Måndagen den 11 Maj. Häraf framgår, att jag ej har någon personlig andel i hedern af, men också ingen personlig andel i ansvaret för de många och viktiga beslut, Kammararen fattat i denna innehållsrika vecka. Att emellertid icke en framtid må anklaga mig för att hafva genom frivillig, och i sådant fall brottslig tystnad främjat beslut, som det hade ålegat mig att till det yttersta bekämpa, beder jag få till Kammararens protokoll uttryckligen antecknad, att det icke var mig möjligt tillstädeskomma vid de sammanträden, då Kammararen behandlade banklagsfrågorna.

§ 3.

Föredrogs och bifölls Stats-Utskottets memorial N:o 98, med förslag till en paragraf i Riksgälds-kontorets reglemente.

§ 4.

Föredros och bordlades ånyo Stats-Utskottets memorial N:o 99, angående den under innevarande riksdag verkställda statsreglering samt anskaffande af de för Riksgälds-kontorets utgifter erforderliga medel.

§ 5.

Föredros Sammansatta Stats- och Banko-Utskottets memorial N:o 7, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande Utskottets utlåtande N:o 4, rörande fullmäktiges i Banken och Riksgälds-kontoret framställningar i fråga om uppförande af nytt riksdagshus å Helgeands-holmen m. m.

Den i detta memorial föreslagna voteringsproposition blef af Kam-maren godkänd.

§ 6.

Föredros, men blefvo för andra gången bordlagda:
Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets memorial N:o 3; samt
Särskilda Utskottets utlåtanden N:is 11 och 12.

§ 7.

Skedde föredragning af Stats-Utskottets memorial N:o 95, med förslag till stadganden i det nya reglementet för Riksgälds-kontoret angående dels Riksgälds-kontoret åliggande utbetalningar och dels Riksgälds-kontorets inkomster och öfriga tillgångar.

§§ 4—20.

Godkändes.

Beträffande § 21 yttrade:

Herr Hedin: Jag anhåller få fästa Kammarens uppmärksamhet på 21 § i förevarande förslag. Man har mer än en gång beklagat, att *hela* förslaget till reglemente för Riksgälds-kontoret är efter år inkommer först under riksdagens sista dagar. Detta är uppenbart icke nödvändigt, såsom hvar och en lätt kan öfvertyga sig om, som endast behöfver genombläddra förslaget, då det ju genast visar sig, att hela större afdelningar af reglementet lika gerna i Februari månad som i Maj, kunde framläggas till Riksdagens behandling. När likväl detta förfarande upprepas år efter år, kan jag för min del ej neka, att det är en händelse, som ser ut som

en tanke på vissa håll; ty af obehaglig erfarenhet vet jag, hvilka underverk man kan åstadkomma i riksdagens sista timmar genom att framhålla den gemensamma voteringens bekanta åkerspöke.

Hvad nu 21 § beträffar, så kan den tjena såsom ett bevis på olämpligheten af detta förfarande, då den innebär ett tydligt bevis, att ej ens Stats-Utskottet eller dess riksgäldsafdelning haft tid eller tillfälle att genomläsa förslaget, ty en enda blick på denna paragraf skulle hafva föranledt den redaktionsförändring, som lämpligast bort ega rum i Utskottet, och som jag nu finner mig föranlåten att yrka. Det finnes nemligen i förslaget en bock, som vi i fjor talade något om; han var då 7 år gammal, nu är han 8 år, och får han lefva till nästa år, så uppnår han den för inträde vid rikets elementarläroverk antagna normalålder. En ledamot af Stats-Utskottet lofvade i fjor, att bocken skulle blifva slagtad i år och anförde såsom stöd för sin förhoppning i detta afseende, och för att hejda min ifver att få bocken afdagatagen, den omständighet, att fullmäktige i Riksgälds-kontoret till denna riksdag skulle inkomma med nytt förslag till reglemente, derifrån bemålde fullmäktige naturligtvis skulle aflägsna alla de oegentligheter, af hvilka denna är en af de mest framstående. Emellertid lever bocken fortfarande och tyckes hafva samma odödliga natur, som de i den nordiska sagan berömda, och då jag icke kan lita på, att han nästa år skall röna omildare behandling, måste jag nu anhålla om hans afdagatagande. Han förekommer i 3:dje punkten af 21 §, der det talas om justitie-ombudsmannens flere berättelser, hvilket, såsom hvar man vet, är en gammal historia från ständsriksdagarne. Felet är hjälpt genom en redaktionsförändring, så att början af 3:dje punkten kommer att lyda sålunda: "Tryckningen och häftningen af Justitie-ombudsmannens årliga embetsberättelse jente dertill hörande bilagor o. s. v." Dermed är saken hjälpt, och om en sådan förändring skulle föranleda en gemensam votering, så upptager denna blott en fjerdedels timma af någon af de återstående dagar, under hvilka Riksdagen i alla fall förblifver samlad. Jag anhåller om proposition på bifall till paragrafen med den förändring, jag nu föreslagit.

Grefve Posse: Herr Hedins anmärkning är nog riktig. Bocken finnes verkligen, men han är hvarken skadlig eller tunghållen, så att det icke medför någon olägenhet, om han får upplefva det nionde året. Om Kammaren nu låter honom stå kvar, är det temligen säkert, att han nästa år skall försvinna.

Herr Philipsson: Ehuru jag icke vill bestrida riktigheten af Herr Hedins åsigt, vill jag dock fästa uppmärksamheten derpå, att det nuvarande stadgandet har sin grund i 14 § af instruktionen för justitie-ombudsmannen. Der ligger felet, och om den paragrafen ändras, så må gerna förevarande paragraf i reglementet för Riksgälds-kontoret också ändras.

Herr Hedin: Försvaret för bocken duger ej, ty äfven om man
 efter

efter den nya Riksdags-ordningens antagande försummat att ändra instruktionen för justitie-ombudsmannen, så utgör denna försummelse ej något skäl att låta dumheten stå kvar här i reglementet, om ej möjligen såsom ett nytt bevis på, huru förslagen till reglemente för Riksgäldskontoret bruka uppgöras och behandlas i Stats-Utskottet.

Herr Jöns Rundbäck: Den siste talarens anmärkning mot riksgäldsfdelningen och Stats-Utskottet var både riktig och oriktig. Reglementet för Riksgäldskontoret kan icke uppgöras förr, än Riksdagens respektive beslut blifvit fattade. Nu är, såsom bekant, Riksgäldskontoret under omorganisation, och man har från fullmäktige väntat förslag till ett nytt reglemente, men af omständigheter, som förut blifvit antydda, har detta förslag ännu icke blifvit afgifvet. Under sådana förhållanden torde den i fråga satta förändringen liksom andra angelägna ändringar utan fara kunna uppskjutas till nästa år, hvarföre jag hoppas, att Kammaren bifaller Utskottets förslag.

Efter denna öfverläggning, som nu var slutad, blef, enligt Herr Hedins förslag, paragrafen godkänd, med den ändring, att begynnelseorden i 3:dje punkten skulle lyda sålunda:

“Tryckningen och häftningen af justitie-ombudsmannens årliga embetsberättelse till Riksdagen, jemte dertill hörande“ etc. (fortsättning enligt Utskottets förslag).

§§ 22 och 23.

Godkändes.

I afseende på § 24 anförde:

Herr Hedin: Till denna femte afdelning hör äfven den paragraf, som bär siffran 24, och med anledning deraf tager jag mig friheten hos Stats-Utskottets ledamöter anhålla om några upplysningar. Då det förslag från Stats-Utskottet, som nu utgör 76 § af förevarande reglemente, förelåg till behandling, yttrade jag, att denna bestämmelse icke borde behandlas fristående från åtskilliga andra bestämmelser, och till dessa bestämmelser, med hvilka den 76 § står i sammanhang, hör den 24 §, äfvensom den följande 50 § i det nya reglementet. Man bestred då det inre sammanhanget emellan 76 § och åtskilliga andra af mig uppräknade paragrafer, men jag har likväl nu fått rätt i min åsigt, ty i 24 § föreslås, att fullmäktige till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarier ega använda 2,500 R:dr årligen. Nu är det väl känt, att Riksgäldskontorets göromål på senare tider betydligt minskats, så att de för närvarande äro reducerade med minst hälften, kanske nära två tredjedelar af hvad de förut varit. Vid sådant förhål-

lande har det förefallit mig och flere ledamöter af Kammaren besynnerligt, att man numera skall behöfva samma belopp, som ansågs behöfligt under en föregående tid, då Riksgälds-kontoret hade mycket mera att göra. Riksgälds-kontoret kunde för samma ändamål, som nu är i fråga, ända till år 1863 reda sig med 1,000 riksdaler, hvilket belopp då höjdes till 1,500 riksdaler och 1867 till det nuvarande beloppet 2,500 riksdaler. I öfrigt vill jag påpeka, att 76 § öppnar tillfälle för fullmäktige att, genom tjensteindragningar, som när som helst kunna verkställas, få till sin disposition icke obetydliga medel för ökade göromåls bestridande. Om jag icke erhåller tillfredsställande upplysning om orsaken, hvarföre beloppet skulle behöfvas oförminskadt, kommer jag att yrka nedsättning i detsamma.

Herr Jöns Rundbäck: Jag är af samma åsigt som den föregående talaren och försökte i Utskottet att få bort summan, men lyckades ej. Skulle Kammaren besluta en nedsättning i beloppet, vill jag icke sätta mig deremot, ty en gemensam votering till, rörande förevarande reglemente, kan icke förlänga Riksdagen. Jag vill emellertid omtala orsaken, hvarföre Utskottet ansett, att summan borde fortfarande utgå till oförändradt belopp. Som bekant är, hade sistlidne år en misskrifning egt rum i Riksgälds-kontorets lottsedlar, i följd hvaraf alla lotterna måste åter uppräknas, och hela lånet ånyo uppläggas, hvartill fordrades ett ovanligt stort antal biträden, som måste hafva någon ersättning, och detta är anledningen, hvarföre Utskottet har ansett, att beloppet bör utgå äfven i år. För min del yrkar jag icke bifall till paragrafen, utan öfverlemnar saken åt Kammaren, nöjd med hvilket beslut, Kammaren må fatta.

Herr Hedin: Ehuru jag icke finner den meddelade upplysningen fullt tillfredsställande, vill jag icke framställa något yrkande. Det af den siste talaren omnämnda arbetet bör väl nemligen nu vara i det närmaste fullbordadt och äfven honorerad med redan tillgängliga medel, hvarföre penningar dertill icke torde behöfvas af det anslag, som i dag är föreslaget att beviljas.

Vidare yttrades ej. Paragrafen godkändes.

§§ 25—40.

Blefvo jemväl godkända.

§ 8.

Föredrogs och bifölls Stats-Utskottets memorial N:o 97, angående öfverlemnande till Kongl. Maj:t af det nya reglementet för Riksgälds-kontoret.

§ 9.

Till afgörande förekom Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 12, angående åtskilliga ännu oafgjorda frågor rörande tullbevillningen.

1:sta punkten.

Lades till handlingarne.

2:dra punkten.

Bifölls.

§ 10.

Föredrogs Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 13, i anledning af dels Kongl. Maj:ts nådiga proposition om ändring af vissa bestämmelser i Kongl. kungörelsen den 7 December 1866, angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin, jemförd med Kongl. kungörelsen den 19 Juli 1872, dels ock väckt motion om ändring af förstnämnda kungörelses bestämmelse angående restitution af bränvinsskatt vid export till Norge.

Rörande *mom. a* yttrade

Herr Nils Larson: Jag vill endast anmärka ett tryckfel i det nu föredragna momentet. Der åberopas nemligen Kongl. kungörelsen den 18 Juli 1872, hvilket bör vara den 19 Juli samma år. Jag hemställer, om ej detta tryckfel nu kunde ändras, och vill bestyrka min uppgift med Bevillnings-Utskottets originalbetänkande N:o 13.

Sedan öfverläggningen förklarats slutad, bifölls momentet, med rättelse af det tryckfel, som Herr Nils Larson anmärkt.

Mom. b och *c*.

Biföllos.

§ 11.

Skedde föredragning af Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 14, angående stämpelpappersafgiften.

1:sta punkten.

Bifölls.

2:dra och 3:dje punkterna.

Lades till handlingarne.

4:de punkten.

Bifölls.

5:te punkten.

Härvid anförde

Herr Sjöberg: Vid det förhållande, att Riksdagens Första Kammare redan lärt hafva godkänt Bevillnings-Utskottets förslag i den nu föredragna femte punkten, och jag med afseende härå ej finner lämpligt att göra något särskildt yrkande, vill jag dock till protokollet anföra, det jag finner anmärkningsvärdt att, efter den utredning, frågan tyckes hafva fått på den afdelning af Utskottet, hvilken först handlagt detta ärende, Utskottet i sitt plenum kommit till det resultat, hvilket Herrarne finna i denna punkt uttryckt. Den skilnad i uppbördsprocent, som nu tillkommer chartæ sigillatæ-försäljningsman, bosatt i Stockholm eller i en länsresidensstad, och den, som är bosatt i en annan stad eller på landet, enligt hvilken den förre erhåller tre procent af det försälda eller använda stämpelpapperet, men den senare fyra, synes mig icke kunna ur någon synpunkt försvaras och kommer naturligtvis, åtminstone i vissa fall, att ganska ojemnt och obilligt drabba vissa af landtdomarena samt således äfven i viss mån motverka det ändamål, man ansåg sig vinna genom den vid 1869 års riksdag beslutade allmänna nedsättningen af provisionen för försäljning af stämpelpapper.

Jag upprepar det förklarande, hvarmed jag började detta korta anförande, eller att jag icke vill göra något yrkande, men jag har trots mig böra framställa en anmärkning, hvilken jag funnit grundad på hvad en del af Bevillnings-Utskottets ledamöter, efter mitt förmenande, på fullt giltiga skäl yttrat och föreslagit.

Herrar *Philipsson* och Grefve *De la Gardie* instämde med Herr Sjöberg.

Herr Nils Larson: Då den föregående talaren icke framställt något yrkande i sak, så torde det måhända synas öfverflödigt att besvara hans framställning, men då det kan tyckas som bakom densamma låge en mer eller mindre grav anmärkning mot Bevillnings-Utskottet, så skall jag be att få säga några ord i saken.

Hvad beträffar den omständigheten, att försäljningsprovisionen för närvarande är bestämd olika för häradshöfdingar, som bo i Stockholm eller i länsresidensstäderna, och för häradshöfdingar, som bo i andra

städer eller på landet, så ansåg man visserligen temligen allmänt inom Utskottet detta vara mindre egentligt och önskade att någon rättelse skulle vidtagas till åstadkommande af enhet i stadgandena, men det fanns inom Utskottet tvänne olika meningar. Den ena var deras, som ville bifalla Herr Hasselroths motion och således föreslå den förändring i stadgandena, att häradshöfding, som bor i residensstad skulle erhålla fyra procents uppbördsprovision i stället för tre, hvilket är det belopp, som de nu hafva, och att på det sättet likhet skulle åstadkommas mellan häradshöfdingarne i residensstäderna och häradshöfdingarne på landet. En annan del af Utskottet ansåg återigen, att denna likhet borde åstadkommas derigenom, att försäljningsprovisionen för häradshöfdingarne på landet nedsattes till tre procent, eller samma belopp, som är stadgadt för dem, hvilka bo i residensstad. Den senare åsigten grundade sig derpå, att då numera, efter den beslutade allmänna löneregleringen för häradshöfdingarne, stämpelpapper kommer att säljas till betydligt högre belopp än förr, och då man väl icke kan anse, att besväret med denna försäljning i allt fall blifver större än förut, så skulle försäljningsprovisionen skäligen kunna i någon mån nedsättas. Nu kom man likväl inom Utskottet icke till någon öfverensstämmelse mellan de sålunda mot hvarandra stridande åsigtarna, utan man slutade dermed, att man för denna gång lät det förblifva vid hvad hittills varit stadgadt, i förhoppning att vid en kommande riksdag kunna reglera saken på ett nöjaktigt sätt.

Jag hemställer om bifall till Utskottets förslag.

Öfverläggningen förklarades slutad. Punkten bifölls.

6:te punkten.

Blef jemväl bifallen.

Vid föredragning dernäst af *7:de punkten* yttrade

Herr Rubenson: Jag autager, att Kammaren icke har så brådtom under denna riksdagens sista timma, att den icke anser sig hafva tid att taga del af de bestämmelser angående stämpel å bouppteckningar, som blifvit i Utskottets betänkande transsummerade. I slutet af Utskottets betänkande sidd. 18 och 19 förekomma nemligen tvänne stycken af ifrågasvarande § 6 transsummerade, hvilka börja med ordet "bouppteckningar". I det senare af dessa stycken har en tvetydighet insmugit sig, på hvilken jag ber att få fästa Herrarnes uppmärksamhet, en tvetydighet, som icke fanns der förut, utan uppkommit just genom den förändring Utskottet föreslagit i förra delen af paragrafen. Det senare af de transsummerade styckena lyder sålunda: "Har afliden person på flera orter efterlemnad egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, må hvar och en af dem, utan att vara med stämpel försedd, ingifvas till den rätt, der egendomen är belägen, men skola sedermera samtliga inlemnas till den rätt, inom hvars domvärjo den aflidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven, hvarvid sammanräknade behållningen, enligt samtliga

bouppteckningarne skall tagas till grund för beräkningen af stämpelbeloppet.“ Så länge det fanns samma beräkningsgrund för stämpeln i stad och på land, det vill säga vare sig bouppteckningen inlemnades till härads- eller rådstufvurätt, så var det ingen svårighet att tillämpa detta stadgande; man slog tillsammans summorna af de särskilda bouppteckningarne och fick sålunda kartans belopp. Nu deremot är förhållandet helt annat, nu, då stadgandet för beräkningen af kartan är olika vid rådstufvurätt och häradsrätt, kan det sättas i fråga, huru man skall förfara, huru man skall tolka dessa ord, att vid den rätt, inom hvars domvärjo den affidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven och vid hvilken stämpeln skall åsättas samtliga bouppteckningarne, skall till grund för sådant åsättande läggas sammanräknade behållningen i boet. Man kan tolka detta stadgande så, att, sedan man sammanräknat summan af de särskilda beloppen, man pålägger karta för alla bouppteckningarne efter den bestämmelse, som gäller för den rätt, till hvilken den sista bouppteckningen ingifvits, eller vid rådstufvurätt efter den förra, äldre allmänna bestämmelsen, vid häradsrätt efter den nya, särskildt för dem gällande. En sådan tolkning kan dock, efter min mening, svårligen vara af lagstiftaren afsedd. Vid häradsrätterna har nemligen borttagits den lösen, som domarena haft för ingifvande af bouppteckningar, och i stället för denna lösen vill man nu sätta ett motsvarande belopp uti karta. Antager man då, att rådstufvurätten är den domstol, till hvilken samtliga bouppteckningarne sist ingifvits, så skulle kronan på sådant sätt i ett dylikt fall icke få den ersättning, i förhöjd karta för den vid häradsrätten ingifna bouppteckningen, som hon beräknat till betäckande af den del af häradshöfdingens aföning, som förut utgått under form af lösen. Är återigen häradsrätten den domstol, till hvilken bouppteckningarne sist ingifvits, så får kronan icke allenast ersättning för den lösen, som frångått i det speciela fallet den i fråga varande häradshöfdingen och för hvilken han fått ersättning af kronan, utan ytterligare ett belopp, hvilket hon aldrig beräknat att få i ersättning. Således förefaller mig detta tolkningssätt icke vara det rätta. Å andra sidan kan emellertid icke nekas, att detsamma är det med författningens ordalydelse mest öfverensstämmande. Jag tviflar också på, att någon domare kan mot denna ordalydelse tolka stadgandet på det sättet, att han beräknar kartan för de särskilda bouppteckningarne efter de olika rätter, under hvilkas domvärjo egendomen ligger. En tvetydighet i det afseendet förefinnes således.

Första Kammarerna har utan någon diskussion antagit stadgandet. Under sådana omständigheter anser jag det icke värdt att göra något yrkande, men har dock trots mig böra anmärka förhållandet, på det att då Bevilnings-Utskottet nästa gång framkommer med förslag till stämpelpappersförordning, denna oegentlighet måtte blifva rättad. Jag tror att det är så mycket nödvändigare att göra detta, som det lätt kan inträffa, att domare, som tillämpa stadgandet på ett sätt, kunna blifva åtalade och fälda i högsta instansen, därför att Högsta Domstolen anser stadgandet böra tolkas på ett annat sätt. Sådant anser jag att man bör undvika och därför göra nämnda stadgande otvetydigt.

Med afseende på det sammanhang, som förefunnes mellan de i 7:de, 8:de och 9:de punkterna framställda förslag, hemställde Herr Talmannen, att dessa förslag måtte få gemensamt behandlas. Kammaren gaf härtill bifall; och skedde alltså nu föredragning jemväl af de tvänne sistnämnda punkterna.

Herr Nils Larson, som derefter erhöi ordet, anförde: Äfven här har framställts en anmärkning, utan att den ärade talare, som gjorde den, velat framlägga något särskildt yrkande, och jag behöfver därför icke vidlyftigare inlåta mig i saken. Jag vill dock framhålla, att den förändring, Utskottet föreslagit, gäller sådana bouppteckningar, hvilka skola ingifvas till häradsrätt, eller såsom det heter "underdomstol å landet". Stycket lyder: "För bouppteckningar, som till underdomstol å landet ingifvas, beräknas stämpels belopp efter hela behållningen i boet, så att" etc. Häraf synes tydligt, att stämpelafgiften skall beräknas, utan allt afseende på huruvida den affidne varit boende i stad eller på landet, ty den föreslagna lydelsen af paragrafen gör ingen skilnad i ena eller andra fallet. Jag yrkar bifall och har dertill ett ytterligare skäl, då Första Kammaren redan godkänt Utskottets förslag i den nu föredragna 7:de punkten oförändradt.

Herr Rubenson: Jag måtte hafva blifvit missförstådd af den värde utskottsledamoten. För min del anser jag alldeles påtagligt att, då alla dessa små bouppteckningar, likasom äfven den stora, gemensamma bouppteckningen, ingifvas till rätten, tvetydighet skall, i händelse sådant ingifvande egt rum både vid rådstufvu- och häradsrätt, uppstå, om — såsom Utskottet föreslagit — stadgas att, då bouppteckning ingifves till häradsrätt, den skall karteras på ett sätt, men deremot på ett annat sätt, då den ingifves till rådstufvurätt. Båda föreskrifterna äro tillämpliga, emedan bouppteckning ingifvits så väl vid häradsrätt som vid rådstufvurätt, och man måste ovilkorligen stanna i villrådighet hvilketdera stadgandet bör tillämpas.

Jag vill emellertid icke framställa något yrkande.

Härmed var öfverläggningen slutad; och blefvo, efter derå af Herr Talmannen framställd proposition, de föredragna 7:de, 8:de och 9:de punkterna af Kammaren bifallna.

10:de och 11:te punkterna.

Biföllos.

§ 12.

Herr Talmannen tillkännagaf, att gemensam votering öfver den i Sammansatta Stats- och Banko-Utskottets memorial N:o 7 föreslagna, af Riksdagens båda Kamrar godkända voteringspropositionen komme att företagas i början af morgondagens sammanträde.

§ 13.

Föredrogs och godkändes Stats-Utskottets förslag till Riksdagens underdåniga skrifvelse N:o 38, anående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel.

§ 14.

Anmälades och bordlades följande inkomna ärenden:

Banko-Utskottets memorial N:o 19, med förslag till omröstningsproposition i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande punkten 27 i Utskottets betänkande N:o 14;

Lag-Utskottets utlåtanden och memorial:

N:o 37, i anledning af väckta motioner om ändring i gällande bestämmelser rörande flottled;

N:o 38, i anledning af väckta motioner angående dels utarbetande af ny lag rörande vattenrätten och dels ändring i gällande bestämmelser i fråga om skyldigheten att hålla damlucka öppen;

N:o 39, i anledning af väckta motioner, åsyftande begränsning af den kommunala rösträtten på landet;

N:o 40, i anledning af väckt motion om tillägg till 7 § 1 mom. i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862;

N:o 41, i anledning af väckta motioner om ändringar i Kongl. förordningen om landsting den 21 Mars 1862;

N:o 42, i anledning af väckt motion om användande af klockarlönerna på landet till förmån för folkskolan;

N:o 43, i anledning af väckt motion angående inteckning i jernväg med vissa tillhörigheter;

N:o 44, i anledning af väckt motion om ändring i gällande föreskrifter angående sättet för fullföljande af talan mot häradsrätts dom i civila mål; och

N:o 45, i anledning af Första Kammarens återremiss af första punkten i Lag-Utskottets utlåtande N:o 31 angående ändring i gällande bestämmelser rörande dikning; samt

Särskilda Utskottets memorial N:o 13, angående aflöning åt dess tjenstemän och vaktbetjente.

Dessa ärenden skulle å föredragningslistan för morgondagens sammanträde uppföras näst efter den gemensamma omröstning, som då kommer att anställas.

§ 15.

Justerades protokollsutdrag rörande de Kammarens beslut, som här ofvan finnas antecknade under §§ 3, 5, 7 och 8.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{1}{4}$ 3 e. m.

In fidem
H. Husberg.

Tisdagen den 19 Maj.

Kl. 10 f. m.

§ 1.

Förut icke justerade protokollsutdrag rörande de beslut, som fattats i gårdagens sammanträde, blefvo nu till justering upplästa och godkända.

§ 2.

Anställdes, jemlikt 65 § Riksdags-ordningen, omröstning öfver följande af Sammansatta Stats- och Banko-Utskottet i dess memorial N:o 7 föreslagna, utaf Riksdagens båda Kamrar godkända voteringsproposition:

Den, som bifaller Sammansatta Stats- och Banko-Utskottets hemställan att Riksdagen måtte besluta, att fullmäktige i Riksgälds-kontoret skola, gemensamt med fullmäktige i Riksbanken, vidtaga de åtgärder, som de må finna tjenligast, dels för anskaffande af fullständiga ritningar och kostnadsförslag till Helgeandsholmens ordnande och bebyggande antingen i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det utaf Fullmäktige redan uppgjorda program eller annorledes, dels för åstadkommande af de utredningar i afseende på öfriga med ärendet gemenskap egande frågor, som redan blifvit till fullmäktiges handläggning öfverlemnade,

röstar ja;